V. 17 *Accipiens à Deo Patre honorem & gloriam, voce delapſà ad eum huiuſcemodi à magnifica gloria.* Cur gloria cum honore dicitur gloria magnifica? T. 12. D. 1. n.7. Quiſnam honor gloriæ? n. 8.

Cap. 1. v. 1. *Erunt magiſtri mendaces*, &c. Unde ſiccine, magiſtri? T. 8. D. 5. n. 19.

Cap. 3. v. 3. *Venient in noviſſimis diebus in deceptione illuſores*, &c. Quomodò ſi paulò pòſt ſurrexerunt? T. 12. E. num. 14.

*EX 1. IOANNIS.*

Cap. 2. v. 18. *Noviſſima hora eſt, nunc Anti-Chriſti multi facti ſunt.* Quare hora paſsionis Chriſti noviſsima hora? T. 12. E. n. 20. Unde noviſsima, ſi necdùm venit? n. 4. & 34. Quomodò Anti-Chriſtus venit, ſi venturus? n. 8. Unde multi, ſi Anti-Chriſtus unus? Ibid.

Cap. 3. v. 14. *Tranſlati ſumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.* Cur dicitur translatio per amorem, quod morte tranſitus ad beatitudinem? T. 1. D. 4. num. 16.

Cap. 4. v. 3. *Spiritus qui ſolvit Ieſum, ex Deo non eſt, & hic eſt Anti-Chriſtus, de quo audiſtis quoniam venit, & nunc iam in mundo eſt.* Quid ſit Ieſum ſolvere? T. 12. E. à n. 9. Quomodò venit Anti-Chriſtus venturus; & eſt in mundo, qui necdùm natus? à n. 10. & 31.

*EX EPIST. IUDÆ.*

V. 18. *In noviſſimo tempore venient illuſores.* Utquid venturum, ſi illorum ſtudium his in temporibus viſum? T. 12. E. num. 14.

*EX APOCALYPS.*

Cap. 1. v. 13. *Similem filio hominis veſtitum podere.* Quare dicitur filius hominis, qui Filius cœleſtis Patris? T. 7. D. 3. à n. 11.

V. 16. *De ore eius gladius utraque parte acutus exibat.* Utquid acies utrinde? T. 2. E. n. 13. T. 6. D. 2. n. 12. Quare in ore ſiccine gladius? Ibid.

Cap. 2. v. 17. *Nomen novum ſcriptum, quod nemo ſcit niſi qui accipit.* Quodnam nomen novum, & quomodò incognitum, ni ſit acceptum? T. 10. D. 4. n. 4.

Cap. 3. v. 8. *Ecce dedi coram te oſtium apertum.* Quando & quomodò, ſi pridem clauſum? T. 2. D. 2. n. 10.

V. 20. *Ecce ſto ad oſtium & pulſo: ſiquis audierit vocem, & aperuerit; intrabo ad illum.* Quid ſit in animam qui pulſat, intrare; & cur ad oſtium ſtat, dùm pulſat cor? T. 1. D. 4. n. 3.

Cap. 4. v. 1. *Ecce oſtium apertum in cœlo, & vox prima quam audivi*, &c. *Aſcende huc.* Quando in cœlo oſtium apertum? T. 7. D. 3. à n. 11. Quare ſimul primum verbum, & in cœlo apertum oſtium? T. 4. D. 5. n. 17. T. 7. D. 1. n. 4. Quo favore ad primam vocem dictum, *Aſcende*? Ibid. & T. 7. D. 3. n. 13.

V. 4. *In circuitu ſedis ſedilia viginti quatuor.* Quorsùm ibi ſedilia, ſi omninò vacua? T. 8. D. 4. n. 17.

V. 5. *De throno procedebant fulgura & voces & tonitrua.* Quid innuunt voces inter tonitrua & fulgetra? T. 7. D. 4. à n. 12.

V. 8. *Habebant alas ſenas in circuitu, & intùs plena ſunt oculis.* Quorsùm unà & oculi & alæ? T. 10. D. 4. num. 2.

Cap. 5. v. 1. *Librum ſcriptum intùs & foris.* Quid ſit ita ſcriptus, & cuius ſymbolum? T. 10. E. num. 17.

V. 10. *Feciſti nos Deo noſtro regnum & Sacerdotes & regnabimus.* Quare in Eccleſia ad prudentiam moderaminis; priùs miniſtri facti regnum, quam reges? T. 9. D. 5. n. 6.

Cap. 6. v. 2. *Habebat arcum, & data eſt ei corona; & exivit vincens ut vinceret.* Utquid data corona ſine pugna? T. 10. D. 3. n. 9. Quare ſi habebat arcum, pro ſagitta data corona? T. 3. D. 5. n. 18. Quo intuitu gaudet arcu ſine telo? T. 2. D. 2. n. 15. Quomodò victor antequàm vinceret? T. 3. D. 5. n. 18. Unde ut vinceret, vicit? T. 10. D. 3. n. 11. T. 12. D. 6. n. 5.

V. 10. *Uſquequò Domine*, &c. *non vindicas ſanguinem noſtrum de his qui habitant in terra.* Quare de his, qui habitant terram, ſanguinis dumtaxàt poſcunt vindictam? T. 10. D. 3. n. 21.

V. 12. *Ecce terræmotus magnus, & Sol factus eſt niger.* Unde ex motu, Solis nigredo? T. 8. D. 2. n. 5.

Cap. 7. v. 13. *Hi, qui amicti ſunt ſtolis albis, qui ſunt, & unde venerunt.* Utquid inquiritur; qui ſint, & unde? T. 5. D. 1. n. 10.

V. 14. *Hi ſunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt ſtolas ſuas, & dealbaverunt eas in ſanguine Agni.* Unde ex ſanguine candor, ſi inquinat cruor? num. 8. & T. 2. D. 6. n. 8.

Cap. 10. v. 10. *Accepi librum & erat in ore meo tamquàm mel dulce: & cùm devoraſſem eum, amaricatus eſt venter meus.* Unde ex unico libro amaritudo & dulcedo? T. 3. D. 5. n. 12.

V. 11. *Oportet te iterùm prophetare gentibus*, &c. An Ioannes venturus cum Elia & Henoch? T. 10. E. n. 3.

Cap. 11. v. 16. *Qui in conſpectu Dei, ſedent in ſedibus ſuis.* Utquid ſi ſedes dicitur, quòd ſedeant? T. 5. D. 2. n. 3.

V. 19. *Apertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti eius in templo eius.* Quomodò in cœlo, ſi locus Arcæ in Sanctuario? T. 1. D. 4. n. 21.

Cap. 12. v. 1. *Signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta Sole, & Luna ſub pedibus eius, & in capite eius corona ſtellarum duodecim.* Cuiuſnam mulieris huiuſmodi mirabile ſignum? T. 11. D. 1. n. 9.

V. 2. *In utero habens, cruciatur ut pariat.* Pariens unde cruciatur Virgo, dum nullus dolor in partu? T. 11. D. 2. n. 10.

V. 6. *Ut ibi paſcant eam diebus mille ducentis & ſexaginta.* Quomodò tribus annis cum dimidio? T. 9. E. à n. 3.

V. 14. *Datæ ſunt mulieri duæ alæ aquilæ magnæ.* Quare duæ alæ, & aquilæ? T. 11. D. 1. n. 9. Si peperit, quare dicitur mulier, & non mater? T. 1. D. 1. n. 12.

Ibid. *Ut volaret in deſertum, in locum ſuum.* Ad quodnam deſertum volat, ſi in ſolitudinem fugerat? n. 9. Quomodò deſertum mundus, & deſertum eius locus? T. 11. D. 1. n. 9.

Cap. 13. v. 3. *Vidi unum de capitibus ſuis, quaſi occiſum in mortem; & plaga mortis eius curata eſt.* An Anti-Chriſtus finget ex mortuis reſurrectionem? T. 10. E. n. 9.

V. 8. *In libro vitæ Agni.* Quo ſtudio liber vitæ, in quo prædeſtinati ſcripti, dicitur vitæ Agni? n. 19.

Cap. 14. v. 14. *Habentem in capite coronam auream & in manu ſua falcem acutam.* Quid falx acuta cum corona aurea? T. 10. D. 3. à n. 13. Si tantùm corona aurea, unde pòſt in capite eius diademata multa? n. 14.

Cap. 16. v. 14. *Sunt enim ſpiritus dæmoniorum facientes ſigna.* An vera vel commentitia? T. 5. D. 4. n. 15.

Cap. 17. v. 2. *Inebriati ſunt de vino proſtitutionis.* Cur vitium homines ebrios facit, & ebrios quærit? T. 2. D. 2. n. 6.

V. 4. *Habens poculum aureum plenum abominatione.* Quare abominatio in poculo, & poculo aureo? Ibid.

V. 5. *In fronte eius nomen ſcriptum, Myſterium.* Cuius myſterium, & quando revelatum? Ibid.

Cap.



Cap. 19. v. 13. *Veſtitus erat veſte aſperſà ſanguine.* Quænam & cuiuſnam veſtis? T. 2. D. 1. n. 2.

Cap. 20. v. 2. *Apprehendit draconem*, &c. *& ligavit eum per annos mille.* An mille ſignatè, & quodnam initium & finis horum annorum? T. 9. E. n. 52.

V. 4. *Animas decollatorum propter teſtimonium Ieſu.* Quidni decollatos, ſed animas decollatorum? n. 50. & 56.

Ibid. *Regnaverunt cum Chriſto mille annis.* An ex prima vel ſecunda reſurrectione? n. 52.

V. 5. *Cæteri mortuorum non vixerunt.* Quomodò, ſi in vitam ſurgent? n. 49.

Ibid. *Hæc eſt prima reſurrectio.* Quare reſurgere dicitur anima, dum fruitur gloria? à n. 50.

V. 6. *Beatus & ſanctus qui habet partem in reſurrectione prima: in his ſecunda mors non habet poteſtatem.* Quare ſine poteſtate mors, & felix eſt, qui reſurgendo vivit? n. 51.

Ibid. *Erunt Sacerdotes Dei & Chriſti.* Quid ſit eſſe Sacerdotes in cœlo, ubi non eſt ſacerdotium? n. 55.

Ibid. *Et regnavunt cum illo mille annis.* Quodnam Chriſti regnum cum illis per mille annos? á num. 36. Et quodnam ex reſurrectione prima & ſecunda? à n. 52.

V. 7. *Cum conſummati fuerint mille anni.* Quomodò ſi antequàm ſit exitus, veniet pravus Anti-Chriſtus? num. 53.

V. 12. *Libri aperti ſunt, & alius liber apertus eſt qui eſt vitæ.* Utquid liber vitæ aperitur poſt conſcientiarum libros? T. 10. E. n. 14.

V. 15. *Qui non inventus eſt in libro vitæ, miſſus eſt in ſtagnum ignis.* Quid liber vitæ? n. 13.

Cap. 21. v. 2. *Vidi ſanctam civitatem novam deſcendentem de cœlo, à Deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo.* Cur dicitur, Sponſam novam deſcendiſſe de cœlo? T. 11. D. 2. n. 7. Quare dicitur à Deo parata, ſi ſponſi ſponſa; & quare ornata viro, quæ parata á Deo? n. 8.

V. 9. *Oſtendam tibi ſponſam uxorem Agni.* Cur uxor dicitur Agni, & non Sponſi? Ibid. Quomodò uxor & Sponſa? T. 11. E. n. 82. Utquid ei Angelus oſtentat Sponſam, quam viderat? T. 11. D. 2. n. 7.

# SILVA EVANGELICA. PRO CONCIONIBUS.

*Ad Evangeliorum periphraſim, ſcrutator Scripturæ Indicem legat.* E. *poſt* T. *expoſitionem Litteræ*, T. *Tautologiam*, D. *Didaſcaliam*, N. *denotat numerum marginalem. Ubi marginalis non eſt, argumentum deſignat per totam Didaſcaliam.*

## *Dominica I. Adventus.*

I. ERUNT *ſigna*, &c. Qualia fulmina! Signa rigoris præmittuntur, ut reſipiſcat ante ſententiam animus peccatorum; & ex his quæ novit, ſurgat ad incognita quæ non novit. Multe tribulationes iuſtorum. Ubi pravi parcebunt multiplici noxa? Dicunt ſigna; ut ſciant, quod crimen plectitur, quod iudicium non eluditur, & quòd Deus non irridetur. Tautolog. 2. Didaſc. 2. Vid. *Iudicium Dei*, I. II.

II. *Erunt ſigna in Sole & Luna & ſtellis.* Quare ſigna in cœlo, ſi peccatores in mundo? Ut videant averſum, quod experti propitium, accipiantque vulnera, cuius ſpreverunt dona; dum perficit ultio, in quod non valuit affectio. Ibid. à n. 7. D. 2. à 17. T. 2. E. n. 9. & D. 2. n. 9. Vid. *Deus*, III. IV.

III. *Erunt ſigna*, &c. Iam rigoris, quæ pridem pietatis. Homines adhæſerunt crimini, fiducia divinæ miſericordiæ, & percutiuntur fulmine clementiæ. Ibid. T. 6. E. n. 9. D. 6. à n. 10.

IV. *Areſcentibus hominibus præ timore.* Aperientur conſcientiarum volumina, legentur pravitatis argumenta, flagitiorum litura. O miſeri! Areſcent, quippequam lectione proſcinduntur, vulnerantur, ſuffocantur, confunduntur. T. 2. D. 2. T. 4. D. 4. à n. 9.

V. *Areſcentibus*, &c. Deſpexerunt iudicium proprium & humanum & divinum. T. 2. D. 2. n. 8. & areſcent præ timore conſcientiæ, ſententiæ expectatione, & exitu cauſæ n. 18. & T. 12. D. 3. n. 10.

VI. *Areſcentibus*, &c. Modò timent? Et iurè. Vident crimen, quod extollebant virtutem; & turpem maculam, quam æſtimabant candorem. à n. 2.

VII. *Areſcentibus* (uti Adamus ad vocem Domini timet, pavet & ſe abſcondit) *præ timore*, ex contracta iniquitate. Grave utiquè, horribilem animæ incutiens metum; ſine gratia vocari & à Domino in iudicium: & ad obiecta excuſanda nec ullum habere verbum. Qualis vultus, ubi criminatur pectus! Qualis exitus ex aborſu iniquitatis, dum nullæ apparent in protectionem virtutes? à n. 21.

VIII. *Areſcentibus*, &c. Mala cauſa. Præbuerunt iudici ad cruciamina inſtrumenta: proprijs telis ſibi confecerunt vulnera, deſpiciendo pœnitentiam, atque proterendo gratiam. T. 2. E. n. 9. D. 2. à n. 12.

IX. *Videbunt Filium hominis.* Videbunt iudicem & etiam iudicis humanitatem. Quam clemens & pius Dominus, vel offenſus! Non infenſus, vel intendens in ſupplicium? Dolores vel dignis inferre, ſane miraculum, quia intendit in fragilitatem, dum videt crimen. Ut vulnera ſanet, correptionem prætermittit. Plectit fulmine clementiæ in donum gratiæ. Punit, ut errantem in frugem excitet. Plectit, ſed indulget. Corripit, ut ſanet. T. 2. D. 2. n. 20. T. 8. D. 6. à n. 9. T. 10. D. 3. n. 2.

X. *Venientem in nube cum poteſtate.* Unde in nube poteſtas? In illa ſignatur humanitas, qua homines fovit, & nimis dilexit: at quia ingrati; amor qui favit occidit. T. 5. D. 6. n. 16. T. 8. E. n. 18.

XI. *In nube cum poteſtate magna & maieſtate.* In nube fulmina abſconderat miſericordia & clementia; ſed ſagittis criminum iniqui ruperunt oſtia: tuncque in ſupplicia poteſtate eiecit, & maieſtate retorſit. T. 2. D. 2. à n. 16. *Cum poteſtate*, in ſupplicia delinquentium. *Cum maieſtate*, in præmium atque ſolatium Sanctorum. n. 22. D. 4. num. 20.

## *Dominica II. Adventus.*

I. *Ioannes in vinculis.* Inter improbos malè audit, qui rectè vivit. Virtutibus offendit, innocentia nocet. T. 2. D. 2. à n. 2. T. 5. D. 2. à n. 7. T. 8. E. n. 7. D. 1. n. 14. D. 3. n. 11. T. 9. D. 6. à n. 4.

II. *Ioannes in vinculis.* In vinculis quis? Ioannes. A quo miſſus? Herodes. Ruit tota machina recti regiminis, ubi ratio ſtatus viget, exule ſtatu rationis. Pœnam impius infert, vel dum innocentiam, velit nolit cognoſcit;

ſcit; quia vinctus Regenti dicit: *Non licet.* Herodes in crimen proiectus ſplendore attonitus, ſtabili dignitatis vanitate, inſulsa cogitatione; moderatur pro lubidine: ſine ſubſtantia, ſine modo, ſine forma, ſine ordine, ſine entitate cauſæ, ac ſine menſura & pondere. T. 10. D. 2. à num. 9.

III. *Ioannes in vinculis.* Cognoſcitur in decreto, quis Præſes. Quod cranij vanitas nugaciter errat, Herodes prudentiam iudicat: quod debacchanti cum phreneſi videtur ordo, modus & forma; ſine ullius mica ſubſtantiæ; menſura ſine menſura, atque pondus cauſæ ſine pondere. Ibid.

IV. *Ioannes in vinculis*, & impunitus Herodes. In iudicium nulla iura, ubi dignitas ſine legibus non eſt compoſita: & ruit fluxu corruptionis, falſitatis & adulationis. T. 5. D. 2 à n. 8.

V. *Ioannes in vinculis* & ſine cauſa. Non quieſcet Tyrannus, quouſque iuguletur innocentia; quia minoris habetur innocentis honor, quam maieſtatis error: pro veritate ingeritur pravitas, pro lege malignitas, atque pro iure ex poteſtate maieſtas. T. 3. D. 6. num. 18. Vid. *Princeps*, & *Præſes*, à III. Hinc ſanè *Ioannes in vinculis*, & iuſſu Herodis. Ex ſuperioris munere ſideratus, à potenti lubidine ſeductus, haud vel cognito crimine, redijt frugi: nec Dei timore, nec iudicij formidine, nec pavoribus inferni. T. 1. D. 2. à n. 8. T. 4. D. 4. num. 9. D. 6. à n. 1. T. 10. D. 4. n. 17.

VI. *Ioannes in vinculis*, ut conſtet quantus ſit Ioannes. Quod videtur ex vinculis dolor, eſt virtutis ſplendor. Quæ calamitas, felicitas: quæ pœna, gloria. T. 10. D. 2. à n. 2. Vid. *Gloria*, *Perſecutio*, *Tribulatio*.

VII. *Renunciate Ioanni, quæ audiſtis & vidiſtis.* Utrumque. Ad encomia vel propudia, verbis reſpondere debent opera. Non ſat in teſtimonium, tantùm aures & publicæ voces. T. 3. D. 6. à n. 13. T. 5. D. 3. à n. 12. Honor, inclytaque fama, uti fumus, diſsipatur per malignitatis flatus: & quod decus patet dedecus, quia nequam oculus. T. 6. D. 2. à n. 3. T. 8. D. 2. n. 4.

VIII. *Beatus qui non fuerit ſcandalizatus in me.* Invidis ſcandalum, quod prodigium, & miracula demeritum. Livor dotibus offenditur, ſplendore excæcatur: totus ex decore aſtus, totus in dedecus aſtus. T. 8. D. 3. à n. 7. T. 9. D. 4. n. 4. D. 6. à n. 2.

IX. *Beatus, qui non fuerit ſcandalizatus in me.* Florent vitia, fiunt merita, honorantur flagitia: caditque reſpublica, quando virtutes ſcandala. T. 2. D. 2. T. 9. D. 4. à n. 5. T. 12. D. 3. n. 4.

X. *Dico vobis: & plus quàm Prophetam.* An quia vox Verbi, & amicus Sponſi? Eſto inſigne encomium & gaudium, reſtat adhuc gaudium plenum. Magnus his chariſmatibus Præcurſor eſt. Magnus Propheta, ſed plus. Illius proprium, quod nulli ex Prophetis datum. Salvatorem affuturum cecinit & adeſſe monſtravit. Plus quàm Propheta eſt. Nulli conceſſum ab origine mundi, quod ſtaret & audiret vocem Sponſi. T. 11. E. num. 80. Vid. *Ioannes Baptiſta*.

## *Dominica III. Adventus.*

I. *Ad Ioannem miſerunt Iudæi Sacerdotes & Levitas.* Quorſùm? Ut etiam in indigna illicita electione emineret auctoritas. Electio ſine iure, uſurpatoque iure ſine electione, oſtentabunda arrogantià ex honoris inſolentia. Pravorum ſæpe conamen, extendere iuriſdictionem, ſine poteſtate poteſtatem, ac ſine legibus ſtabilire legem. T. 3. D. 6. n. 9. T. 9. D. 2. n. 4. D. 3. T. 10. D. 2. T. 12. D. 3. à n. 2.

II. *A Ieroſolymis Sacerdotes.* Ut eligerent, non ut Ioannis perfectionem cognoſcerent. Nullus electionis ordo, dum ad lubitum in Superiorem electio, ſtimulante commodo, voluntatis ſuffragio, & iugulato iudicio. T. 8. D. 4. n. 6. T. 10. D. 2. à n. 10.

III. *Ut interrogarent eum: Tu quis es?* Haud prudens electio in fide dicentis, nec Voci debent favere voces: ſunt tantùm merita, vera in dignitatem ſuffragia, & ante electionem electionis inſignia. T. 1. D. 4. n. 11. T. 8. D. 4. n. 8. T. 10. D. 1. à n. 3.

IV. *Tu quis es?* An ex noſtris, vel alienis? Eſt electio iuxta vota, & nequaquàm à prudentia. Magnus erit, ſi ex illis. Nullus prorsùm, ſi ex alienis. Faſtidij fluxus & affectionis, origo furoris atque cerebri vertiginis. T. 2. E. n. 2. T. 8. E. num. 17. D. 3. num. 1. D. 4. num. 10. T. 9. D. 2. num. 6.

V. *Tu quis es?* Scire deſiderant, quis ſit, quem in munus eligant, ut dignitatis infulæ auctoritatem habeant: à recta enim diſtributione dignitatum, dependet honor honorum. T. 8. D. 5.

VI. *Tu quis es?* Non *Unde.* Optimè. Merita à patria, delitiæ dotes, demerita. T. 8. D. 4. n. 8. T. 9. D. 3. à n. 7.

VII. *Non ſum.* Erat, ſed illius muneris non erat dignus. Cùm non eſſet, nec occuparet; vacuus profectò erat thronus. Satius, eſſe vacuas dignitates, quàm poſſeſſas ab indignis. Dignitatum inſignia non ſunt merita. T. 1. D. 6. T. 8. D. 4.

VIII. *Non ſum.* Licet à vobis videar maximus, ad huiuſmodi honorem profectò nullus. Aliquid ſum, uti vox, ſed totum aliquid, nihil; quippequàm dignus *non ſum.* Libranda merita, & nulla eſt proportio inter merita & munia. T. 1. D. 4. n. 11. T. 8. D. 4. á num. 4. Vid. *Dignitas*, *Electio*.

IX. *Qui miſsi fuerant, erant ex Phariſæis.* Non cupiunt electum honorare, ſed deſtruere. Haud ſignant ad dignitatem, ut eminenter ſurgat; ſed ut cadat. Splendor dignitatis, dedecus; ſi electus indignus: turpis ignominia, quæ offertur ut gloria: frontis vel effrontis pudor, quò maior honor. T. 3. D. 6. T. 8. D. 4.

X. *Erant ex Phariſæis.* Cupiebant eſſe Superioris ſuperiores, illo aſcendente in munus eorum ſuffragijs: ut diſsimularet vitia, & floreret debacchantium inſolentia, ex vi gratitudinis, propter beneficium electionis: pravis ſemper placet pro Præſide ſtatua, & dignitatum ſpectra. Ibid. In dignitate ſine honore: in honore ſine munere. Ibid. Multoties falluntur: propter pravum in electione propoſitum, inveniunt ſæpe flagellum. T. 9. D. 5.

XI. *Erant ex Phariſæis.* Non intendunt in merita, ſed ex electione in commoda. Intuitus ſordidus, quia totus quæſtus: & modó paraſiti potiantur utilitate; glorientur & duci à beſtia, & beſtialiter regi. T. 8. D. 3. n. 10. T. 9. D. 2. n. 8. D. 3. n. 4.

XII. *Erant ex Phariſæis.* Inſtruunt ſupplantationem virtutis dolo malo. Ioannes minimè poterat reſpondere officio: illorum malitia plauſu in ſuperiora elevat, ut lapſu maiore ruat. Fortuna indignos quùm immeritò extollit, ludit, fallit, ridet, iocatur, & elevatos allidit. T. 3. D. 6. Vid. *Indignus*.

## *Dominica IV. Adventus.*

I. *Procurante Pontio Pilato Iudæam, Tetrarcha*, &c. Hi rectores? Hi cum tot vitijs ſplendidè in regimine florent, quia florent vitijs. T. 2. D. 2.

II. *Tetrarcha*, &c. Ab his tam improbis leges & iura! Iudices & principes, qui iudicandi & regendi? Ita fere magiſtratus ſæculi. *Hi ſunt in convivijs ſcurræ, in exa-*

*ctio-*



*ctionibus Harpyiæ in collocutionibus beſtiæ, in quæſtionibus ſtatuæ, ad intelligendum ſaxei, ad iudicandum lignei, ad ignoſcendum ferrei, ad amicitiam Pardi, ad facetias Urſi, ad fallaciam Vulpes, ad ſuperbiam Tauri. Adimunt cunctis iura.* Ex Caſiodor. T. 8. E. n. 22.

III. *Tetrarcha*, &c. Quid in illorum regimine, quùm nihil ad illorum regimen? *Iulica nequitia* (ait Bernard.) *inutilis triſtitia, inanis gloria, atque latens ſuperbia.* T. 9. D. 2. num. 5.

IV. *Sub Principibus Sacerdotum.* Status Eccleſiaſtici ſcabies, dum Sacerdotes extra ſacra ſeſe gerunt uti Principes. Principantur inſolentes poteſtate dignitatis, præteritorum oblivione, futurorum expectationis vanitate, proſperitate inſidioſa, & fortuna fugitivà. T. 2. E. n. 11. T. 3. D. 6. à n. 3.

V. *Sub Principibus*, &c. Si ſat intelligitur *Principibus*, ut patet in Sæcularibus: quare *Sub* additur Eccleſiaſticis *Principibus*? Gravamen notatur, quùm ſic eorum regimen deſcribitur. Oſtenditur arrogantia atque inſolentia ex abuſu poteſtatis, & dedecore honoris. Ambulant in magnis & mirabilibus ſuper ſe, quin habeant cor; ut per impunitatem criminum, omnibus conſtet, quanta eorum auctoritas, quanta poteſtas, quanta dignitas, quanta muneris maieſtas. T. 10. D. 2. n. 14.

VI. *Sub Principibus*, &c. Dignitas nominatur, dotes verò dignatorum tacentur. Indigni utique in culmine honoris, ſi tantùm cognoſcuntur per dignitates. Nil in honore magnum procul meritorum magnitudine: nihil celſum ſine dotium ſublimitate. T. 3. D. 6.

VII. *Sub Principibus*, &c. Quid ſi *Sub*, temeritate regiminis, attonitis in errores ſplendore poteſtatis, ac abuſu maieſtatis iure furoris? T. 12. D. 3.

VIII. *Sub Principibus prædicans*: & Principibus, in quibus iuxta Ezechiel. 7. 10. *Floruit virga, germinavit ſuperbia.* Malum, quòd Princeps in munere ſtolidus, quòd virga germinaret, quód ſuperbia floreret; cùm iacere debuiſſet, expoſitis flagitijs pro meritis in dedecus dignitatis. Ibid. à n. 4. T. 2. D. 2. T. 5. D. 2. á n. 7. T. 8. E. n. 9. D. 6. à n. 11.

IX. *Sub Principibus prædicans*: dirigens dignitatis auctoramen ad formam, ad iuris regulam, entitatem, ſpeciem, modum, ſubſtantiam & ordinem. T. 8. E. n. 20. T. 9. D. 3. T. 10. D. 2. T. 12. D. 3.

X. *Prædicans baptiſmum pœnitentiæ.* Fructus Ioannes pœnitentiæ ſignat, ut anima fructum in tempore ferat; quin expectetur tempus invalidæ ſenectutis, ut ingrediatur in fructum ſterilis reſipiſcentia á peccatis. T. 12. D. 4.

XI. *Pœnitentiæ in remiſsionem peccatorum.* Sic corda cognoſcunt fructum. Sine tempore, tametſi pœniteat cor, noſcitur in fructibus, cuius virtutis, ac quale ſint. An nati quaſi non nati; an parti, vivi vel mortui. Creperum, dum pericula articulo mortis inſtant; an ad gratiam conſequendam valeant fructus, vel non valeant: à num. 6.

XII. *Pœnitentiæ in remiſsionem peccatorum.* Apparet pœnitentia in fructum, & peccatores in veſtibus albis. Venerunt per illam ex tribulatione magna, vulneratà conſcientia; ex vitiorum militia. Laverunt ſtolas ſuas, dolore cordis in odium criminis: & ita lachrymis ita dealbaverunt veſtimenta; ut nec appareret macula. Ibid. à num. 7. Vid. *Pœnitentia*.

## *In Septuageſima.*

I. *Patri familias qui exijt primo mane conducere operarios in vineam ſuam.* Fiet tanquam perfectum opus, dum ita pater familias excitat ſubditos. Quia movetur, movet; obeditur, quia præcedit; & altà doctrinà, quin loquatur docet. T. 7. D. 1. T. 8. D. 5.

II. *Primo mane* quærit, qui quærendus erat primo mane. Ad hominis gratiam prævenit tempus, vota ac deſideria excedit, ſupra, & ultra ſpem indigentibus favet. T. 5. D. 5. n. 12. T. 10. D. 4. à n. 8.

III. *Primo mane* alios conducit, alios in diverſis honoris quærit: Religioſos autem cunctis horis, ob certamina continuata virtutis. Totum enim tempus Monachorum, ritè viventium, ſucceſsivum martyrium. T. 8. D. 1. Vid. *Monachus*.

IV. *Quid hic ſtatis tota die otioſi?* Tota die in otio, ſi Monachorum futilis occupatio: & prorsùs futilis, modó in religione ſit ſæculi, & nequaquàm religionis. Ibid. à num. 6.

V. *Quid hìc ſtatis*, &c. Otioſi & hic, & propter præmium conducti? Non reſpondent vocationi. Quia otium aliquomodò indulgetur; diſciplina Monaſtica relaxatur, atque relaxatione corrumpitur. T. 6. D. 1.

VI. *Quid hìc ſtatis*, &c. Cur non carpit alios, ſed tantùm circa undecimam horam otioſos? Ijdem ipſi tunc erant otioſi: quos prudenter præterit; quia nec ingeri increpatio debet niſi dum proſit: ne maior oriatur plaga, ex ulceris medicina. Ibid. & T. 8. D. 1. D. 6. à num. 1.

VII. *Quid hìc ſtatis*, &c. Obſervatur opportunitas, ut otioſorum relegetur improbitas. Quos averſos carpit, ſecum conduxit, atque ſimul correxit. Vincitur ac flectitur animus ſi in correctionem ſervatur & obſervatur locus & modus & tempus. Ibid.

VIII. *Sine iniuria, murmurabant adverſus patrem familias.* Patet, quomodó in vineam multi vocati & pauci electi. Nihili cultus exterior, ſi tantùm exterior cultus. Summa infelicitas, viam invenire & errare; ſtare ad oſtium, & nequaquam ingredi: ibi eſſe & otioſos eſſe ibi; quoniam opus virtutis colore ſine virtute, embolia & tricæ & querelæ. T. 5. E. à num. 32. D. 2. n. 6. D. 4. n. 13. T. 6. D. 4. num. 14.

## *In Sexageſima.*

I. *Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.* Nonnulli dum ſeminant Dei verbum, electum granum, nec ullum ſeminant verbum: propter indiſcretionem, qua granum in terra cordium, nec ullam mittit radicem. Ubi nulla verborum conſideratio, nullus profectò prædicationis ordo. *Cogitare debet Doctor, quid loquatur, cui loquatur, quando loquatur, qualiter loquatur, & quantum loquatur.* Ex Gregor. Magn. T. 8. E. n. 12. D. 2. D. 3. n. 7. D. 5. à n. 16.

II. *Exijt ſeminare* in terra cordis, ut grana verba ſalutis. Siccine ſeminat. *Doceat, delectet, flectat, oret, agat; ut veritas pateat, placeat, & moveat*: ex Auguſtino, ibid. á num. 3.

III. *Exijt qui ſeminat, ſeminare*: tuncque prædicator ſeminat; excitans voluntates pigras, accendens gelidas, corrigens pravas, convertens averſas: ex eodem de *Bono Verit.* cap. 18. Ibid.

IV. *Dum ſeminat*, &c. Patet ſeminantium fructus in audientium corde; modó ſint parentes, paſtores, & medici: ex Baſil. *Moral. Regul.* 80. cap. 15. T. 7. D. 2. T. 8. D. 5. Debet oves audientes paſcere *verbo, exemplo, fructu.* Ex Bernard. *Epiſt.* 201. Ibid.

V. *Dum ſeminat.* Adimplet miniſterium, ſeminans verbum Dei habitu, actione, & ſermone. Pondere, voce, ſono, ſenſu, probitate, pudore. Ibid.

VI.

VI. *Dum ſeminat.* Si prædicatio extra prædicationem, in ipſo ſeminante non eſt ſemen, ſed evanidum tempus, futilis fructus; quippe verbis & verbis, floribus, folijs, nil prorsùs utilitatis. Ibid.

VII. *Semen ſuum.* Non ſeminat: debet eſſe verbum Dei Oratio picta, folicata, pompoſa, phalerata, & verborum luxurie, & florum amœnitate, rhetoricorum colore, peregrinæ voces, mutationes theatrales; haudquaquàm ſunt verbum Dei. Concionantis ſemen ſunt, quo habitu fit notabilis, vocibus riſibilis, & actione deſpicabilis. Ibid. Non ſeminat deridiculus, vaniloquus, dicaculus, inſipientia, vecordiá, iactantia: à n. 3.

VIII. *Semen ſuum.* Malum eſt, dum in munere prædicationis deſtruunt extruentes. Procaces, dicaces, mordaces ſæpeſæpiùs, & odibiles: à n. 16. & T. 8. D. 2. Vid. *Correctio, Lingua, Præſes, II. Princeps, Regimen.*

IX. *Dum ſeminat*, aliud cecidit ſecus viam, aliud ſupra petram, & aliud inter ſpinas. Hæc vitia telluris cordium, & à prædicatore tollendum vitium, ne verbum Dei conculcetur, ſed ut ſpinæ evellantur, dum corda ſaxea ſint mollia, virtute prædicationis adinſtar columnæ mirabilis nubis & ignis; in fugam ſerpentium vitiorum, atque ſimulacrorum voluptatum. Luce enim vitæ, doctrinæ ſplendore proficiſcuntur audientes tuti & illæſi; eó quòd Verbum Dei illuminet, ſerpentes tollat, & idola confringat. T. 7. D. 2. à n. 4. Vid. *Prædicator.*

### *In Quadrageſima.*

### *Feſtoque 40. Horarum.*

I. *Ecce aſcendimus,* &c. In Evangelio exponitur hominis ingratitudine & Chriſti amore, quicquid fit hoc tempore. In illo Chriſtus illuditur, flagellatur, conſpuitur, crucifigitur; & nihilominùs ut hominem illuminet, amanter apparet: *Ecce.* O amor excelſus! Aſcenſionemque dicit, quippe amor eius in ſuperiora aſcendit, dum diviná præſentiâ fovet ingratos & illuminat cæcos. T. 2. D. 3. n. 14. D. 5. n. 8. T. 5. D. 5. à n. 6. T. 10. D. 4. á n. 10. Vid. *Chriſtus*, IV. V.

II. *Cæcus ſedebat*, quia in cæcitate ſedebat, erat cæcus. Vidit, ut ſurrexit, Ieſumque illuminantem eſt ſecutus, ut vidit; etſi nonnulli tempore ſeducti, increparent eum, ut taceret. T. 12. D. 5.

III. *Iuſſit illum adduci ad ſe*, ut qui tenebris opprimebatur, eius præſentiâ illuminaretur. *Quatuor ſunt, quibus in hac vita obſequijs deſervimus: Caro, Mundus, Diabolus, Deus.* Bernard. *Sentent.* 1. Carni, gulæ illecebris, luxuriæ ſtimulis. Mundo, vanitatibus, & in inſanias falſas. Diabolo, virtutum fugá. Deo, ſequelâ. *Habent* (infit) *Principes iſti donativa propria. Caro largitur momentaneam voluptatem. Mundus tranſitoriam vanitatem. Diabolus perpetuam captivitatem. Deus interminabilem felicitatem* Chriſtuſque cæcum hominem præcepit adduci ad ſe; ut felicitate eius præſentiæ, liberaretur à captivitate diaboli, á vanitate mundi, á gulæ illecebris & ſtimulis carnis. Ibid.

IV. Duci ad ſe iubet cæcum, ut liberetur. Modó Euchariſtia, in cuius Sacramento paſsio recolitur; ut medicamen temporis ulceribus exhibeatur. Euchariſtia homo, quaſi accinctus amiantho, non ulli cedit periculo. Illâ nec flamma nocet, nec in buſtum fax impellit, nec incendio aduritur, neque commotus movetur. Ibid n. 12.

V. *Iuſſit illum adduci ad ſe*, ut Chriſtum videret. Non enim duceretur vocibus tranſeuntium, ſi primò videret Chriſtum. T. 11. D. 3. á n. 12.

VI. Chriſtus cæco dicit, *Reſpice.* Quomodò? Si primùm viderit Chriſtum. Hoc in tempore guſtato ex loto pane, animâ irrigatâ dulcedine ſacræ Euchariſtiæ, vigent *Flores virtutum, frondes bonorum verborum, fructus operum ſublimium.* Ex D. Thom. opuſc. 58. Ibid.

VII. *Quid tibi vis faciam? Domine, ut videam.* Si videret, cognoviſſet, quòd huius temporis deliciæ, prorſum inſidiæ & illecebræ; ubi regnum Veneris, ſcena diaboli, præſtigiæ fallacis mundi à n. 1.

VIII. *Domine, ut videam.* Hoc in tempore homo ſub cæcitate. Deſipientes furunt, & furorem non cognoſcunt. Illis videtur ſapere, dum plus deſipiunt; quouſque videant Euchariſtiæ ſacramentum, per quod oblivio titillantium deliciarum. Ibid. Vid. *Bacchanalia, Euchariſtia.*

### *In die Cinerum.*

I. *Nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes, ut appareant.* Homo ex impoſito pulvere, mortis non debet geſtare apparentiam, ſed memoriam, cùm ſit futilitatis ſpeculum, temporis ſpolium, mortis trophæum, fortunæ luſus, immortalitatis riſus, inconſtantiæ imago, continua viciſsitudo & totius mutationis atque volubilitatis diffinitio. T. 12. D. 6. à n. 8.

II. *Hypocritæ, ut appareant.* Datur pulvis, non ut appareant, ſed qui ſunt, quid ſint, cognoſcant. Congruit in ſalutem animæ habere in capite pulverem, prævidere finem, & mortalitatis agnitionem, a n. 7.

III. Quæ in admirationem Charites faſcino rutilant, *ſicut hypocritæ, ut* tantùm *appareant.* Mandragora Flos amoris dicitur. Flos, ſed in illa ſcriptum: *Nihil es.* In deflationem vanitatis ex pulchritudine fœminarum; vel obiectum, vel cogitatum huiuſmodi ſymbolum. Ubi iacet in pulvere, claret, florem amoris nil eſſe. Fallax gratia & vana pulchritudo circunſpiciuntur in feretro. T. 6. D. 6. a n. 11.

IV. *Memento, quia pulvis es.* Modò recorderis, non iacebis in pulvere pulvis. Si memoria mortis eſt, morienti non erit mors; ſervit commodo cognitio, quia ab aſſuetis non fit paſsio. T. 12. D. 6.

V. *Memento, quia pulvis eſt* tota hominis ſpecioſa fabrica. In morte vita eſt memoria. Ut vitia moriantur; congruit ſepeliri in vita. Ibid. a n. 3.

VI. *Memento, quia pulvis es.* Non erit pœna huiuſmodi memoria. *Tolle adverſarium, affige inimicum, feſtina tempus, memento finis.* Eccli. 36. a 7. Sanè pro felicitate finis. Memoria mortis, a moriente fugit teter inimicus, & tollitur adverſarius. a n. 2.

VII. *Cùm ieiunatis, theſaurizate vobis theſauros in cœlo.* In hoc tempore exhibetur medela in criminum vulnera: nimirùm ieiunium & eleemoſyna: mortificatio corporis, atque ſublevatio pauperis. T. 6. D. 6. a n. 2. T. 9. D. 1.

### *Feria 6. poſt Cineres.*

I. *Ego autem dico vobis: Diligite inimicos veſtros.* Contra præcepta ab odio præcipitatio. Chriſti & offenſi propoſito amore, & eius divina lege; occaſio ultionis remittitur, temeritas indulgetur, deſpicitur procax audacia, abdicitur inverecundi dementia, iniuria præteritur, & oblivio probrorum, vel à pravis introducitur. T. 2. D. 3.

II. *Benefacite his, qui oderunt vos.* In inimicos gratia, nobiliſsima vindicta. Timorem incutit, qui averſis favet, qui infenſos fovet, iacentes erigit, manum porrigit, ac in honorem reſtituit. T. 2. D. 5. n. 8.





III. *Benefacite his qui oderunt vos.* Huiuſmodi beneficentia, quæ gratia, ab offendente fit ſenſibilior vindicta. Sat in eam, poſſe ulciſci; ſat, offenſum potentem videre; ſat ſine pœna, qui meretur videre; ſat, de iniuria facta, indulta, aliquando cogitare. Ibid. à n. 11.

IV. *Diligite inimicos veſtros: benefacite,* &c. Feceris, quod tibi cupis. Ignoſcas, diligas, foveas, faveas, inimicos inimicos non cognoſcas. T. 2. D. 3. à n. 9.

V. *Diligite inimicos*, ut ſitis perfecti, & virtutibus glorioſi. Magnum utiquè, poſſe vindicare, ſed nolle: non ſolùm iniuriarum oblivíſci, ſed hoſtes gratiá amplexari: perduellem in ſinum recipere, & uti amicum, qui erat odioſus, cognoſcere, demonſtrante gratia ex iniurijs obſequium; ita ut in corde remaneat offenſionis nec veſtigium. Ibid. á n. 2.

VI. *Eſtote perfecti.* Quomodò perfectio in amore exhibito hoſti? Ex cordis puritate; quippe venia nón danda ſolùm ſpecie, neque ficta charitate. Puritati neceſſaria integritas actionis, ſimplicitas intentionis, in gaudium ſecuritatis, & virtutem charitatis, ad demonſtrationem amoris. Ex Bernard. *ſentent.* 27. Ibid. & D. 5. à n. 5.

VII. *Sitis filij Patris veſtri, qui Solem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos.* In ſolo Sole ponit exemplum, ut gratijs & gratijs rependatur odium. Luna ad Solem ingrata, ſemper averſa; & nihilominùs lucis ei communicat dona: fulgoreque illuminat, licet in oppoſitione inveniat. In beneficio permanet, recedenti favet, & diſpergit lumen, quamvis invenerit hoſtem, ſolicitantem ſplendoris eclipſim. Vindicat radijs oppoſitionis vulnus; quia quó magis recedit, magis Solis illuminat clarus aſpectus. T. 2. D. 3. n. 11.

VIII. *Ut ſitis perfecti,* dum valetis ulciſci. Ubi iniuriarum ultio non eſt perfectio. Ubi cordis vindicta, exul pulcherrima gloria. Ulciſci cum poteſtate, eſt dedecus honoris, probrum auctoritatis, ignominia regiminis, teſſera maligni pectoris, atque animi vilis. Ibid.

IX. *Ut ſitis perfecti,* & Patris cœleſtis filij inſigni nobilitate. Cognoſcitur per egregias operationes ſublimitas clari originis. Nobilitas utique animi, gladium habere in ultionem; & in ultionem non uti: poſſe ulciſci, & fugere poſſe: cum gladio in ictum iraſci, & ictum gladij ſuſpendere. Ibid. à n. 5.

X. *Eſtote perfecti*, inclyti magnanimitate. Magnus næ, qui mavult offenſori cedere, quám percutere: perire, quàm vulnerare: iniuriam ignoſcere, quàm inferre; maximé cúm valeat, ſi prætereat. Ibid. Vid. *Inimicus, Iniuria, Vindicta, Ultio.*

### *Dominic. 1. Quadrageſ.*

I. *Ductus eſt in deſertum à Spiritu, ut tentaretur à diabolo.* In tentatione virtus probatur, ſi perfectio in ipſa virtute quæritur. Ubi vera, anima ut tentetur à diabolo, ſanè ducitur ſpiritu. Ubi falſa, quod videtur ſpiritus, patet diabolus. T. 9. D. 6.

II. *Dic ut lapides iſti panes fiant.* Ubi vanitatis ſtudia, non fiunt miracula. Latent vitia ſub virtutis materia. Non quæritur virtus, ſed virtutis plauſus: & evaneſcit ſplendor, quia tantùm coloris fulgor, dum virtute nudà actu videtur impoſtor. Ibid.

III. *Aſſumpſit eum diabolus*, ut vanitate mirabilis aſſumptionis, cunctis videtur inſignis. Patet aſſumptio à diabolo, dum in faſtigia fit vitiorum aſſumptio: floret enim iniquitas, ubi pravorum proſperitas: ubi vitiorum honor, de quo is debet eſſe pudor. T. 2. D. 2. à num. 3. T. 9. D. 4. n. [illegible]. T. 12. D. 3. n. 4.

IV. *Aſſumpſit eum diabolus.* Diaboli aſtu clarent aſſumpti, ex aſſumptione præcipites, temerarij, capitones, iracundi, invidi, ſuperbi, tyranni, inſolentes & procaces. T. 3. D. 6. T. 5. D. 1. n. 7. T. 8. E. à n. 7. & 20. D. 1. à n. 11. T. 9. D. 2. D. 3. D. 4. D. 6. n. 12.

V. *Aſſumpſit eum diabolus* in faſtigium; & dixit: *Mitte deorsùm.* Experientiæ annorum debentur cum prudentia ſumma faſtigia: diabolusque iuvenem aſſumens in primum gradum, elevatione mittit in præcipitium; & quia in honore abutuntur poteſtate, læsâ phantaſiâ propendeunt in abſurda; quia quod lubet, cogitant licere, placet errare, & nequaquam reſipiſcere: demúmque quia principari non cogitant; ni deſipiant. T. 9. D. 2. D. 5. T. 10. D. 2.

VI. *Oſtendit ei omnia regna mundi.* Si mundi, nihil oſtendit. Embolium eſt diaboli, ubi regna dumtaxat in oſtenſione. Mundi gloriæ gaudium, prorsùs tormentum: quod magis pretioſum, totum lutum: creditque diabolo, quiſquis quid aliquid credit in mundo. T. 6. D. 2. n. 14. T. 6. D. 1. T. 12. D. 5. n. 11. D. 6. n. 10.

VII. *Hæc omnia tibi dabo.* Patent inſidiæ. Cuncta uni in dignitatum diſtributione, à diſtributione diaboli T. 10. D. 2. n. 15. Furor eſt & diabolica ſuggeſtio, affectionis prurigo, conturbationum occaſio. T. 8. E. n. 17. D. 2. T. 9. D. 2. à n. 10.

VIII. *Omnia tibi dabo, ſi cadens adoraveris me.* Quorsùm *Me*, datis cunctis, in functione adorationis? Ambitioſi in electore, non adorat perſonâ, ſed fortunam. T. 9. D. 1. à n. 8. Sectatur dignitatem, non electorem. D. 2. n. 13. Ficto obſequio amoris ſpecie, cum abiecta proiectione. n. 8. equidem dum habetur commodum, vel exterius evaneſcit obſequium. n. 9.

### *Feria 4. Dominic. 1. Quadrageſ.*

I. *Magiſter, volumus.* Quid volunt? Sat velle extra & ultra magiſtri placita, ut in propriæ voluntatis cadant pericula. Cunctorum malorum ubertas, propria voluntas: igitur oſtenditur virtus, & latet diabolus. Volunt extolli, qui necdúm didicerant obedire. Non digni honore, qui quærunt, ſed qui à magiſtro muneri deſtinantur. T. 9. D. 5. á n. 7. *Qui adoleſcentiam ſuam honeſtis artibus inſtruxerunt; ætate fit doctior, uſu tritior, proceſſu temporis ſapientior.* Ex Hieronym n. 6.

II. *Volumus*, ut viri inſignes, perfecti ac ſancti videmur, dum non ſanctitatem, ſed nos reſpicimus. Non quæritur virtus, ſed plauſus. Subijciatur voluntati magiſtri, qui conſulit perfectioni; ne ſit *deifica profeſſio, & diabolica operatio: religionis amictus, irreligioſus profectus: gradus excelſus, & deformis exceſſus: nomen inane, & crimen immane:* Ex Hugone. T. 5. D. 4. à n. 13.

III. *Magiſter, volumus.* Docere volunt, quem uti magiſtrum plaudunt. Vivere volunt, ut volunt; non ut dicunt. Vivunt in clauſtro, ſed volunt vivere in ſæculo; non quærentes virtutem, ſed virtutis nomen, ſub boni ſpecie, filij propriæ voluntatis, quo filij diaboli: cunctaque movent, dum corrupti cognoſcuntur, ne cognoſcantur. T. 8. D. 1. à n. 5. T. 9. D. 6. n. 15.

IV. *Generatio mala ſignum quærit, & ſignum non dabitur ei.* Clauſura eſt in Monachis animarum cuſtodia: negaturque venia, ne pereat illorum anima. Senſus ſæculi oritur ex vocationis tepore, ex flammæ frigiditate, ex defectu pœnitentiæ, delectatione peccati, atque otij & negligentiæ dulcedine. T. 1. D. 5. T. 8. D. 1. à n. 5.

V. *Signum non dabitur.* Ubi huiuſmodi votum, facultatis neque ſignum. *Tepeſcimus proceſſu temporis à fervore converſationis noſtræ: paulatim refrigeſcit charitas, abundat iniquitas; ut conſummemus carne, quod ſpiritu cœperamus.* Ex Bernard. Ibid.

VI. *Signum non dabitur.* Quæ videtur charitas, &

rutilat uti pietas, exitu apparet iniquitas; pernicioſa indulgentia Superioris, ſub titulo charitatis. Ibid. à n. 10.

VII. *Volumus ſignum. Non dabitur.* Exponitur in Superioribus cautio, ne extra clauſtra facilis concedatur permiſsio. Dum curioſitas exitum cupit, & cauſam fingit; non detur, niſi cùm expedit. Ubi non neceſsitate, ſed curioſitate, exitus in ſcandalum ſociorum, ſtatus periculum, garrulitatis pruriginem, virtutis fraudem, ac vitiorum fomitem. Ibid. n. 14.

### *Feria 6. Dominic. 1. Quadrageſ.*

I. *Iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum expectantium.* Quid ita languentes expectant? Aquæ motum. Sine motu ut aqua turbida, numquàm indigni conſequuntur in ſalutem vota. Languent ægritudine criminum, iacent indigni honorum: & cùm defectus gravant, adhuc expectant; quia ſi forſitan aqua mota, merebuntur per demerita, & revaleſcent per vitia. T. 2. D. 2. á n. 4. T. 8. D. 3. n. 3. T. 4. á n. 5. T. 9 D. 4 n. 3. T. 10. D. 2. n. 10. T. 12. D. 3. à n. 4.

II. *Erat autem quidam homo.* Quis hic quidam? Dicit hominem, non crimen: nec infirmi iacentis dicit nomen; ut invulneratâ famâ, tametſi vulnera, reſtituatur in ſalutem cogitans illæſum habere honorem. T. 8. D. 2.

III. *Triginta & octo annos habens in infirmitate ſua.* Ita iacuit, dum patiens moriendo vixit. Languor fuit à peccato. Exponitur diuturnitate amaritudo dulcedo, & quantus morbus in crimine conſuetudo. Mirum, quòd poſſet ſanari, cui tanto tempore placuit miſerè iacere. Tribuendum prodigio, educi à criminis barathro. T. 4. D. 6. n. 2. T. 6. D. 6. n 10.

IV. *Hunc cum vidiſſet Ieſus, dixit ei: Vis ſanus fieri?* Ni Ieſus ad illum iacentem acceſsiſſet, iacens iaceret. Non ſurgeret, ſed periret; ut contigit ſemper cùm homo ſurgere cupit, & perdiù in peccato iacet, vaná fiducia futuræ valetudinis, excuſatione infirmitatis; & quod tempus eſſet, cum non eſſet tempus, in converſionem, & criminum pœnitudinem: pœnitentia uſque in mortem dilata, difficilis pœnitentia. T. 2. D. 4.

V. *Vis ſanus fieri?* Ita afflictum de voto ſiccine interrogat. Conditionem peccatorum non ignorat, quibus nec ulcera dolent, nec languores diſplicent: ægrè enim ferunt laborem exuere, & à languore in ſalutem liberari. T. 4. D. 4 n. 9. T. 6. D. 4. à n. 10. T. 10. D. 4. n. 13.

VI. *Vis ſanus fieri?* Æger nec remedium cogitabat, nec infirmitatis præ infirmitate meminerat: ſed hunc longævum iacentem peccatorem non præterivit, qui de cœlo propter peccatores venit: etenim gratia ſummâ infirmi antevertit deſideria, atque ſalute præcucurrit vota. T. 2. D. 3. n. 14. T. 4. D. 3. n. 1. T. 10. D. 4. à n. 8.

VII. *Vis ſanus fieri?* Quidni? Ambigit Chriſtus de iacente, de quo nemo dubitaret. Languere neſcit, & iacet. Peſsimè languet, qui medicinam non quærit: qui de vulnere non dolet; ſed quieſcit in vulnere: qui veneno dormit, & eſſe venenum neſcit. T. 6. D. 6. à n. 10.

VIII. *Vis ſanus fieri? Domine hominem non habeo.* In politicis frequens querela, ut vulnerum adhiberetur medicina: iacebat languidus: verùm ſi hominem haberet, eſtò claudus, aridus, vel cæcus, ſalutis obtineret honorem; quamvis triginta & octo annos vixiſſet extra ſalutem. T. 2. D. 2. T. 9. D. 5.

IX. *Vis ſanus fieri? Tolle grabatum tuum.* Grabatum à crimine, pondus corporis, quod tollit plena peccati cognitio, plena pœnitentialis afflictio, & plena ac vera confeſsio: ex Bernardo, *Sentent.* 21. T. 4. D. 6.

X. *Ecce ſanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Non iterùm iaceas ſub criminis gravi labore, quia ſemel ſurrexiſti. Gratia ei denuò non conceditur, qui gratia abutitur: facile namque cadere, verùm difficile ſurgere, atque deſperatum revaleſcere; cùm in maiora vulnera pravitas morbi converterit medicamina. T. 2. D. 2. n. 22. T. 4. D. 4. á n. 3. D. 4. n. 6. T. 6. D. 6. á n. 7.

### *Dominic. 2. Quadrageſ.*

I. *Aſſumpſit Ieſus,* &c. Diſcipulos in terra deorsùm invenit, ſed in montem excelſum aſſumpſit. Venit in mundum, ut homines elevaret. *Hinc planè ſentimus, unde venimus, quò venimus, quid perdidimus, quid invenimus.* Ex Bernard. T. 1. D. 5. n. 17. T. 4. E. n. 47. T. 6. D. 3. n. 14. T. 9. E. n. 32.

II. *Transfiguratus eſt ante eos.* Aſſumpſit ex valle lachrymarum, in gaudium plenum, ubi cœleſtis gloria, bona cuncta & bona æterna. Ibid. & T. 4. E. n. 49.

III. *Reſplenduit facies eius ſicut Sol.* Expreſsit per Solis, à quo plena lux, fulgorem, diſcipulorum gloriæ clarum ſpecimen: equidem cum libertate gratiæ & gloriæ, omne bonum, perfectum & beneplacitum. Ibid. à n. 37.

IV. *Faciamus hic,* &c. quoniam bonum, nos hìc eſſe: & modò in cacumine gloriæ ni fecerimus, non faciemus. Objicitur illorum conatus, qui officia ſolicitant, ut illis officia ſerviant. *Faciamus.* Non intenditur in officium, ſed in commodum. *Faciamus.* Ambitioſus, munus non appetit, ut ſerviat, ſed ut luceat: ut ulteriùs procedat, ut ampliora poſsideat; quippe claritas, qua ſplendet, eó quòd futilis evaneſcere poteſt. T. 8. D. 4. T. 12. D. 3. n. 3.

V. *Tibi unum, Moyſi unum & Eliæ unum.* Faciamus. Neſcit quid dicit, ſequens conditionem humanam in diſtributione dignitatum, ubi honores conferuntur ad lubitum. Neſcientia eſt, dum ſplendore nimis infatuatur cór: igitur haud magni fecit, modò qui in congreſſu præſentes, dignati eſſent; quód alij, quia extra congreſſum, perirent. Ibid.

VI. *Ipſum audite. Hic eſt.* Ex obedientia ipſius vocis totum pondus beatitudinis Sua ſunt omnia, & amore & dolore ſolicitat corda humana. Omnia ſua, & ambit, ut ſua ſint humana corda. *Hic eſt, qui poſſeſsionem ſibi vendicat, & iure creationis, & merito redemptionis.* Ex Bernard. T. 9. E. n. 17.

VII. *Ipſum audite.* Auguſtin. in *Ioann.* Tractat. 33. *Attulit veritatem ut doctor: manſuetudinem ut liberator, iuſtitiam ut cognitor.* Ibid. à n. 28. Vid. *Chriſtus,* II.

VIII. *Ipſum audite. Hic eſt,* cui decreta & collata gratia capitis, regnum celſitudinis, ſedes honoris, thronus maieſtatis, orbis iudicium, nomen excelſum: & quod potius, gratia unionis ſuperioris dignitatis. Ibid. n. 60. Cui datum etiam temporale regnum, quod direxit in ſpiritale, ut homo poſsideret regnum cœleſte. Ipſum audite. Ibid. à n. 20.

### *Feria 4. Dominic. 2. Quadrageſ.*

I. *Acceſsit mater, adorans & petens,* &c. Aliter, nec accederet, nec adoraret. *Non omnis honorificentiæ ſtudium humilitas definitur: poteſt enim deferre alicui propter ſæculi gratiam, potentiæ metum, utilitatis contuitum.* Ex Ambroſio, T. 5. D. 2.

II. *Adorans & petens aliquid.* Ambitionis clara ſignat aulica ſutela in acquiſitionem dignitatis. Triſtitia emergit ex fuga felicis ſortis: arrogantia maieſtate celſitudinis: faſtus ex abuſu poteſtatis. T. 9 D. 2. à n. 5.

III. *Dic ut ſedeant.* Id quod orat, ſimul negat. Ambitioſi numquam ſedent, nec ſedere valent. Semper in ulterius, ſemper in futurum & ſublimius, infatuati, pavidi, attoniti & ſitibundi. Ibid. & T. 5. D. 2. T. 8. D. 4. á n. 16. Vid. *Ambitio.*

IV. *Neſcitis quid petatis.* Digni videri vultis honore; & honore apparebitis indigni. An dignus quis, vel indignus, dicit munus. Dignus, ſi eius in munus aſſumuntur merita. Indignus, quando merita non conſpiciuntur, ſed munera. T. 3. D. 6. Vid. *Dignitas, Electio, Indignus, Merita.*

V. *Neſcitis quid petatis.* Haud peterent, ni neſcirent. Satagunt dignitatis, oblivione diſcriminis. Non ſe cognoſcunt, ſplendore infatuantur: illorum enim corrumpunt mentem mundi nequitia, inanis gloria latenſque ſuperbia. T. 9. D. 2.

VI. *Neſcitis quid petatis.* Vobis videtur commodum, quod animæ nocumentum. Pectus ambitioſum mare, in quo fluxus & refluxus corruptelæ, adulationis, contumeliæ & falſitatis. Ibid. à n. 8. T. 2. D. 3. n. 9. T. 8. D. 4. num. 16.

VII. *Neſcitis quid petatis,* quia an in munera neceſſaria, dotes habeatis, neſcitis: *Diligentiam* (nempè) *in adminiſtratione: vigilantiam in adiuvandis laborantibus: miſericordiam in fovendis pauperibus: in defendenda veritate conſtantiam: in diſciplinæ veritate cenſuram.* Ex Beda, T. 8. E. n. 42.

VIII. *Neſcitis quid petatis:* ideoque *non eſt meum dare vobis.* Priùs, ne ruatis (conſiderata prudentiá) ne honor ſit in dignatis ignominia, ex libera poteſtate. Tendit in abſurda, velle: in temeraria, poſſe. Sine loco, ſine tempore, ſine neceſsitate, ſine lege, ſine ordine, ſine moderaminis menſura (maximè in iuvenibus, læsa phantaſiá, totum á voluntate & poteſtate libera. T. 9. D. 4. D. 5. T. 10. D. 2. n. 10.

IX. *Non eſt meum dare vobis.* Date indignis, & ab optantibus removere dignitates. Dedecus utique poteſtatis & electoris propudium. Eligere ſic, nec volo, nec poſſum. Ineptos honorare, non eſt meum. Ibid. n. 12.

### *Feria 6. Dominic. 2. Quadrageſ.*

I. *Homo erat pater familias, qui plantavit vineam.* Benefecit, malè audivit, etſi eſſet pater in miniſterio; quia à ſubditis in illo noſcebatur homo, quin abundaret ſuperfluis, nec umquàm deficeret neceſſarijs. Subditus pravus non cupit Præſidem hominem, ſed ſtipitem, qui nullam illius poſsit compeſcere actionem. T. 2. E. n. 1. T. 6. D. 1. n. 10 D. 5. n. 14. T. 8. D. 1. à n. 4. T. 9. D. 2. á n. 6.

II. *Sepem circumdedit ei.* Seps myſticæ vineæ, leges & gratiæ. Hæc ſunt in regimen pondus & menſura, ſimulque prudentia. Haud tanta gratia, ut vivant ſubditi ſine lege: nec legum tantum pondus, quaſi non viverent ſub lege gratiæ. T. 8. D. 3. n. 11. D. 6. n. 12. T. 10. D. 1. Vid. *Præſes,* VI.

III. *Peregrè profectus eſt.* Frenum ſubditis præſentia Præſidis. Non ita in tot mala ſpiritum foviſſent audacem, ni Superiorem iudicem conſiderarent abſentem. T. 6. D. 1. à n. 1.

IV. *Peregrè profectus eſt.* Qui ad leges debebant vivere Superioris, relicti ad propriæ libitum voluntatis. Cuſtodia legum, honor amor & timor. Ubi voluntas lex; ſepelitur amor, exulat timor, & proſternitur honor. T. 9. D. 2. à n. 2. Pravi, Dei non formidant iudicium, quia apud illos iudicium ſingulare de ſtricto iudicio Dei. T. 2. D. 2. n. 8. & 19. Vid *Electio.*

V. *Miſit ſervos ſuos ad agricolas.* Haud alium fructum ſervi Dei receperunt, niſi plagas. Nati in hara ruſticitatis, reipublicæ fæces, ſi ſubditi, proiecti, ſine lege ac iure dum dominantur tyranni, inſolentes è munere, & indigni dignitate, potiſsimè audaces, quando impunes & exleges. T. 2 E. n. 3. T. 8. D. 3. n. 5. T. 10. D. 2.

VI. *Alium ceciderunt, alium,* &c. Patet effectus abſentiæ Præſidis, peſsimis ſubditis. Pullulant ex illis conditiones averſæ & perverſæ, dum occurrit occaſio, vel ex propoſito. Unde ne inſoleſcant, & in recinctu permaneant; vigere debet Præſidis ſolicitudo: meditanda eſt meditatio, vigilanda vigilia, & cuſtodia cuſtodienda. T. 8. E. n. 42.

VII. *Alium ceciderunt, alium,* &c. In hominibus ſordidis, ſine lege ſæpe videntur errores abſolutæ, diſſolutæ & furioſæ poteſtatis. Non enim aſpiciunt quod decet, ſed quid libet. T. 2. E. á n. 2. T. 9. D. 5. n. 15. T. 10. D. 2. D. 4.

VIII. *Hic eſt hæres, venite, occidamus eum.* Tempus inſtat, nunc eſt. Occidatur, ne muneribus privemur. T. 1. D. 6. n. 8. Habet dominium. occidamus eum. Ipſum Dominum? Viles diſsimulant pravos congenitos mores, quouſque potiantur poteſtate muneris. T. 9. D. 5. n. 10. Quantus ſervorum conatus, ne cognoſcatur ſervitus? Sed in credita perperàm dominatione, in iniurias liberorum ſine lege ac libertate. T. 8. D. 1. n. 14. D. 3. n. 9. T. 9. D. 4. á n. 1. Vid. *Fortuna.*

IX. *Malos malè perdet* Iudex iuſtus, in cunctis muneribus dignitatis glorioſus Illius proprium in plantatione vineæ, eſſe patrem, eſſe hominem, leges condere, abſurda derogare, regnum munire, nocentia removere, Principes eligere, ſubditos ſalvare, miſeris ſuccurrere, dignos fovere, pravos damnare. T. 9. E. n. 27. Vid. *Princeps, Regimen.*

X. *Malos malè perdet.* Potentes deponuntur de ſede, quoniam deficiunt poſtquàm honorificati. Qui mancipati ignominiæ ſervitutis, ita inſolentes? Deſiderijs pravis dedita maligna intelligentia, nutrita ſuperbiſsima arrogantia: & deduxit in deliria voracitas dignitatum, ingluvies adorationum, ſimulque inſatiabilitas munerum. T. 9. D. 3. n. 12. Vid. *Ambitio, Indignus, Merita.*

XI. *Malos malè perdet.* Malorum infelix felicitas, pluſque perpetua iudicata proſperitas. Volvitur rota in cruciatus, atque falſam felicitatem dicit exitus; dum exaltati cadunt, & miſerrimè ab ipſo culmine corruunt. T. 1. E. n. 1. D. 2. n. 5. T. 3. D. 6. n. 3. T. 9. D. 2. n. 4.

XII. *Malos malè perdet.* Dei ſervos interfecerunt, etiam inſurrexerunt in Dominum. Profecti ſunt in ampliora, quia florebant vitia; & quia priora impunita peccata. T. 2. D. 2. T. 9. D. 4. T. 12. D. 3. à n. 4.

### *Dominica 3. Quadrageſ.*

I. *Erat Ieſus eijciens dæmonium.* Mutus, cæcus & ſurdus iacet homo; ſi homo, qui ita per crimina iacet: & non dicitur virtute cœleſtis medicaminis, quod Chriſtus erat removens huiuſmodi pravos languores; quia nec virtus ſuperius ſufficit, ni priùs in peccati occaſione dæmonem removeret. T. 4 D. 4. à n. 3. T. 6. D. 6. à n. 7.

II. *Erat Ieſus eijciens dæmonium.* Homo ſiccine dæmonium, in peccato perſiſtens, quin ullum in reſipiſcentiam haberet ſenſum. Non tam grave periculum ex vulnere, quàm ex vulneris inſenſibilitate. Malè per diabolum languet, qui vulneratus nec dolet: qui ulceribus lethalibus quieſcit, neque lætalia cognoſcit. Ibid.

III. *Erat Ieſus eijciens dæmonium,* ad cuius lubitum languens erat captivus per crimen. 2. *Tim.* 2. 26. At Chriſtus conſtanter perſiſtit, ut dæmonem removeret. Per illum enim crimine capti, liberi; ſervi, chariſsimi filij; improbi iuſtificati. T. 4. E. n. 40. T. 4. D. 6. n. 4.

T.5.D.5.n.6.T.6.D.4.n.8. Vid. *Chriſtus*, IV. V.

IV. *Eijciens dæmonium.* Dæmonium expulit, quia eſſe dæmonium cognovit. Pravus qui cognoſcitur, cuncta movet, ne cognoſcatur pravus. T.9.D.6. Hypocrita deſcribitur, fugiens virtutem, & ambiens virtutis nomen; ſeducens mundum per ſpeciem, ut in commoda hauriat ex applauſu vanitatem. Cognoſcitur, illuditur: igitur quod dicebant & plaudebant ſpiritum, erat dæmonium. T.3.D.4.n.4. T.5.D.4. T.8.E.n.6.

V. *Et illud erat mutum.* Sunt dæmonia loquacia, facili ac protervà lingua. Fiunt homines dæmones, ſi delatores, & abundantia diabolicæ malitiæ, dum rumigeruli. T.5.D.3.T.6.D.2.à n.2.

VI. *Et illud erat mutum.* Homo vel dæmon? Qui malevolus, profectò dæmon larvatus. T.8.D.3.

VII. *Et illud erat mutum.* Ne cognoſcerentur crimina, á diabolo ſuggeſta fuerunt embolia. Iniquitates aſtu ſplendent fuco virtutis, ut actiones iudicentur per colores & ſpecies. T.2.D.3.n.1.D.5.n.2. T.8.E.n.19. D.3.à n.5.

VIII. *Noviſſima peiora prioribus.* Malum, adhærere crimini. Peius, ſtare in occaſione peccati. Peſſimum, ex conſuetudine. T.4.D.4.n.3. T.6.D.6.n.10.

*Feria 4. Dominic. 3. Quadrageſ.*

I. *Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur traditiones ſeniorum?* Summa audacia, verum congenita peccatorum malitia. Iniuriam faciunt, & de iniuria queruntur, aſtu prævenitur apud iudicem cauſa, ut conſtet iniuria ab illis recepta. Præveniunt accuſationem, ut vera videatur per accuſantium nitidam auctoritatem. Unde cum ſe damnandos per crimina cogitant, ne á iuſtis iuſtè accuſentur, accuſant. T.9.D.6.n.4.

II. *Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur?* Haud eſſent tranſgreſsi, ni eſſent diſcipuli tui. Quia diſcipuli eius, quiſquilia accuſant, & apices vellicant. Ut illorum crimen celetur, plurima multiplicatur. Mordent, lacerant, incuſant ob auctoritatis lenocinium & zeli plauſum; factum & etiam infectum. Quia fecerunt, mordent, & etiam vellicarent, ni feciſſent. T.2.D.5.à n.2. T.8.E.n.19.T.9.D.6.n.12.T.12.D.3.n.15.

III. *Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur?* Rutilant vario colore mendacia, ut appareant per malitiam virtutes crimina. Operiuntur iniquitates virtutis ſpecie, velamine religionis: nudoque pectore apparet virus, quod audiebatur zelus: & quæ cordis religio, pectoris abominatio. Ibid.n.5.

IV. *Quare diſcipuli tui*, &c. In Chriſtum obliquè dirigitur accuſatio illorum, ubi de traditionum deſpectu dicunt faſtidium, quaſi nimis in ritibus religioſi, qui iniquitate pleni. Aſtus pectoris maligni cauſa apparenti ſpecie virtutis, hypocriſi deteſtabili; perſequentibus virtutem, dum certatim ſequebantur iniquitatem. T.9.D.4.n.11.D.6.à n.2.

V. *Quare & vos?* Quare ita hypocritæ, arundinæ vacuæ, poma Sodomæ, ſidera errantia, ſine lumine ſplendida, colores Iridis, in qua dumtaxàt pulchritudinis colores? T.5.D.4.n.15.

VI. *Quare & vos?* Qui dicit quod vult, audit quod non vult. Nec auctoritas Salvatoris coercuit audaciam, neque ſopivit invidiam, intendentibus æmulis in ſtudia malitiæ velamine venerabili innocentiæ. T.8.E.n.7. Fucata zeli flamma eſt odij vomica: æſtus & aſtus malignitatis quaſi in obſervantiam legis. T.8.D.2.n.7.D.3.n.4.T.9.D.6.à n.5. Vid. *Zelus.*

VII. *Quare & vos?* Etſi actio eſſet increpationis digna, tunc dirigebat & furo? & imprudentia, maximè præmiſsis tot miraculis, & florente virtute Salvatoris. Minime correctionis obtinetur gratia, ni libretur á prudentia perſonæ, tempora, loca. T.8.D.6. Attenduntur in regimen quaſi in horologio voces, ſi tempore, ordine, cum pondere & opportunè. T.8.D.6.n.16.

VIII. *Hypocritæ.* Leges Dei vobis exterioritates, & hominum traditiones irrefragabiles leges, à Deo avertentes & templi & pectoris hoſtias propter traditiones veſtras? Elucet per ſutelas larvatæ iniquitatis, eſſe veſtras traditiones. Sunt commoda, quæ gloſsis legum cogitat avaritia. Subditorum plauditur peccatum, ſi regentium lenocinium: & modò horum lactetur zeli coloribus vanitas, per iudices ipſos licitum quodlibet nefas. T.3.D.6.n.3.T.8.D.3.n.4. Vid. *Præſes.* VI.

IX. *Hypocritæ.* Taxantur iurè. Cupiunt bonos atque perfectos in religione videri, ſed non eſſe: per ſpecies & colores tantùm plaudi. Virtutis forma ſunt vanitatis ſtudia, præſtigiarum exercitia, propria commoda: furor error: dum alios ſtudiò fallunt, infeliciter atque in ludibrium falluntur. T.3.D.4.n.4.T.5.D.4.T.8.E.n.6.

X. *Populus hic labijs me honorat.* Nihil in obſequio obſequij, ſi cor longè. Peſſimum in oſtio Sanctuarii idolum zeli, ſi introrsùm reptilia abominationes mundi. Exterioritas tantúm, haud religionis ſtudium. Non eſt perfectionis gaudium, ubi aliud niſi de perfectione deſiderium, hypocritá facie, atque vana oſtentatione: ſæculum intra clauſtrum, omninò peſſimum. T.1.D.5.à n.3.T.5.E.n.32.T.8.D.1.à n.4. Vid. *Monachus.*

*Feria 6. Dominic. 3. Quadrageſ.*

I. *Fatigatus eſt itinere, ſedebat*, &c. Salvator propter peccatores fatigatur. Gratis diligit: & ſimul qui fatigatus ſedet, quia invenit, quem converſione ad ſe traheret. T.4.D.3.n.8.D.6.n.4.T.5.D.5.n.8.D.6.à 1.T.6.D.4.à n.1.T.12.D.1.n.9. Vid. *Chriſtus*, IV.

II. *Venit mulier.* Iam ſedet. Ut gratiam conferret, occaſionem habuit, & excellentiore modo benignus contulit: impendit egenti favorem, ſed ante precem: antequám illa neceſsitatem exponeret: priuſquàm in auxilium invocaret. T.10.D.4.n.10.

III. *Venit mulier* & gratiam invenit. Eſt gratia & gratiæ modus, in quo quippe doni atque dantis decor, gratia maior. Magnum chariſma capere. Inſignius, invenire maximum, illam invenire, & non quærere. Ibid. & T.9.D.1.n.12.

IV. *Venit mulier.* Quænam? Hui! Debuit carpi crimen, quin in correctionem exprimeretur nomen. Corrigitur error, modó ſervetur etiam errantibus honor. Siccine claret ita in crimen, nequaquàm in delinquentem. T.8.D.2.à n.9.

V. *Venit mulier.* Quàm clemens & pius Dominus! Oblitam ſui, de ſe admonuit, averſam revocavit, venientem ſuſcepit, reſipiſcentem admiſit, at pœnitenti pepercit. T.4.E.n.15. Vid. *Pœnitentia, Deus.* III.

VI. *Venit mulier*, & ille ſedit ut expectaret. Diſsimulavit ut illa veniret, errorem cognoſceret, de illo erubeſceret, & ille ulcera ſanaret. T.8.D.6.à n.3. Vid. *Præſes.* II.

VII. *Venit mulier.* Adventum Chriſtus prævenit. Uterque laudandus. Illa, quia venit. Ille, quia ſuſcipit. Eius eſt gloria, peccantem revocare à culpa; non intendens in crimen, ſed dumtaxàt in fragilitatem, connivens errata propter pœnitudinem. Ibid.n.9.T.1.D.3.n.5. T.4.D.6.n.2.





VIII. *Venit mulier.* Laberetur in barathrum, ni veniret. Venus aſpidis eſt morſus, cuius veneno ſepelitur ratio, evaneſcitque ſenſus, ne ingrediatur pœnitudo Periculum magnum, ſi anima veneno iaceat, & inſenſibiliter dormiat: & ſumma calamitas in mortem redigi, & in illa ad pœnitudinem oculos aperire non poſſe. T.6.D.6.n.10.

IX. Quæ vaga in puteum venerat, *abijt in civitatem ſuam.* Iam ſine laſcivia procedit; illà comite, miraculum quod abiret, & pedem movere poſſet. Venus ergo nocet menti, obeſt memoriæ, atque voluptate & voluntate favet miſerè ægritudini. n.9.

X. *Reliquit ergo hydriam ſuam*, iuvenibus offendiculum, & ſibi ſimul ſcandalum; ut plenè reciperet ſanitatem, relinquendo criminis occaſionem, ne peccatum tranſiret in conſuetudinem, & cùm fugere vellet, minimè poſſet. Ibid. & T.4.D.6. Semper prodeſt fuga, ad illumque ne noceat, fuga occaſionis fugienda. D.4. Vide *Occaſio.* Nullum vulnerum remedium, ſi ad manum occaſio vulnerum: datur enim comes occaſionis pœnitentia, quia ſola pœnitentia in Veneris vulnera. Ibid.

XI. *Reliquit ergo hydriam.* Sibi conſulit, quùm occaſionem reliquit. Non patitur inolitam Veneris plagam? Reliquit ergo hydriam: nam eius deliciæ, illecebræ: voluptates, dolores: mellea, fellea: dulcores, amaritudines T.4.D.4.T.6.D.6.

XII. *Reliquit ergo hydriam*, ſeu ſub apparentia dulcedinum, hydriam vitiorum Quod videtur iocus eſt vulnus: quæ voluptas dira acerbitas. Unde repellendæ etiam cogitationes; potiſsimè quia conditionis fragilitas fomiti miniſtrat vires. Ibid. Vide *Luxuria, Venus, Occaſio, Fœmina.*

*Dominic. 4. Quadrageſ.*

I. *Subijt ergo in montem Ieſus: & cùm ſublevaſſet oculos & vidiſſet.* Quid? Famelicos in extrema neceſsitate protexit: ante preces audivit. Deus præſtantiæ, decorque clementiæ; ut ſit eleemoſynæ plena gloria, quæ tantúm egenis videbatur gratia. T.3.D.1.à n.4.

II. *Multitudo maxima venit ad eum.* Qui ad illum venit, non deficiet Favet egenos vel in deſerto, quantumvis maxima multitudo Elucet in exemplum eius charitatis ſtudium. Ubique, in omni neceſsitate, loco, tempore, egenis eſt ſubveniendum. Ibid. à n.4. & T.9.D.1.

III. *Diſtribuit diſcumbentibus.* Dona magna in pauperes, ubi gratia ſine mora: ampla, ſi occurrentia: eximia, ſi parata: ſi præparata, maiora. Ibid.

IV. *Eſt puer unus hìc, qui habet quinque panes*, &c. Facite homines diſcumbere, ut ſuppetant neceſſaria de ſuperfluis. Si omnia uni, potiſsimè puero ætate errore diſtributionis, nil erit cæteris: non enim plus accipere debet, quoniam habet maximè cùm pendeat honor dignitatum à diſtributione honorum. T.3.D.6.T.8.D.4. T.9.D.5.

V. *Facite homines diſcumbere*, non ut iaceant, ſed ut ſedeant. Pax erit ex condigna diſtributione facite homines diſcumbere. *Pax omnium rerum tranquillitas ordinis. Ordo enim eſt, parium diſpariumque rerum, ſua cuique loca tribuens, diſpoſitio.* Ex Auguſtin. T.6.E.n.8.T.8.D.4. à n.4. Vide *Merita*, & *Pax.*

VI. *Facite homines diſcumbere*, ut per eleemoſynam, cognoſcant eius potentiam. Magnificè ſeſe gerit eleemoſyna regina, ut floruit in Magdalena. Tenebras ſolvit, ignem extinxit, vincula dirupit: remiſſa ſunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. T.9.D.1.à 4.

VII. *Facite homines diſcumbere.* Gratiam & gloriam dabit Dominus. Utrumque ad eleemoſynam? Etiam. In cœlo gloria, in mundo gratia: & gratia ſimulatque fit in mundo, ſedet in cœlo. T.3.D.1. Vid. *Eleemoſyna.*

VIII. *Facite homines diſcumbere.* A diſcipulis quæ illis ſervata, ex præſcripto Magiſtri cœleſtis, pauperibus diſtributa. Charitas non quærit quæ ſua ſunt. Huius ſublimitatem oſtendit, ubi quæ ſibi habebant, diſcipulos dare iuſsit: ſanè charitatis extremum, diſtribuere ad uſum pauperum, neceſſaria in proprium uſum. T.3.D.4.à n.11. Vid. S. *Franciſcus.*

IX. *Superfuerunt his qui manducaverunt.* Modò abundantia, & priùs inopia? In auxilium pauperum facta gratia. Sat pauperum multitudini, quod detrahitur vanitati. Faſtus oſtentationis, obex in pauperes; quia totum commendabilis dignitas, dignitatis maieſtas, ſpecie decentiæ vanitas, plena arca & vacua paupertas. Ibid. n.7.

X. *Superfuerunt his qui manducaverant.* In nonnullis ſtolidis ſummum damnum, quod in eleemoſyna apponunt pravè ſuperfluum. Quid ſuperfluum in huiuſmodi gratia? Vanagloria. Cerebrum inflatur à diabolo, ex theſauro ſine commodo, inutili utilitate, ex virtute crimine. Materia meriti malè meretur, ſublimis præcipitatur; quoniam in reſpectu pauperis gratia non reſpicit pauperem, ſed amabilis pietatis futilem oſtentationem. T.9.D.1.à n.9.

*Feria 4. Dominic. 4. Quadrageſ.*

I. *Præteriens Ieſus vidit hominem cæcum.* Quid ergo videndo perpetravit? Lucem oculorum tribuit; ut clareſceret quis eſſet. Ægrè fert eius charitatis ingenium, hominis neceſsitatem videre, & ſine auxilio tranſire. T.1.D.6.n.8.T.4.D.3.à n.1.T.10.D.4.n.13.

II. Unde illum voluerunt lapidare præ cordium cæcitate exivit, & miſerans, vel præteriens cæcum illuminavit. Opus fuit amoris ac extremum charitatis, tantus favor præſenti offenſa. In iniuria collata gratia gratia eximia; quippe operatur amor, quod debet dolor. T.2.D.3.à n.3.D.4.n.17.D.5.à n.3.T.4.D.3.á n.13.T.6.D.4.n.8.

III. *Præteriens Ieſus vidit hominem cæcum.* Haud reſpexit in crimen, ſed in hominem, ut poſſet avertere cæcitatem. Necdúm viderat, adhuc cæcitate errabat, & tunc potens & clemens illuminat: etenim eius inſigne, peccatori cæco mederi in ipſamet occaſione peccati. T.2.D.4.n.4.T.4.D.4.n.15.D.6.n.2.

IV. *Vidit Ieſus hominem cæcum à nativitate*; & curavit, quippe vidit à nativitate cæcum. Magnum miraculum, quoniam à nativitate vitium: ipſeque ſolus quibat mederi vitio inolito, tot annis inveterato. T.4.D.6.n.2.T.6.D.6.n.10.

V. *Vidit hominem cæcum errantem*: & in eius ſalutem intendit pronus, quia errabat cæcus. Eſt cæcitas ex errore, & error ex cæcitate. Hoc ex conditione naturæ: illud ex malignitate, in quod influit per totam vitam cordium protervitas; dum in errorem premit humana fragilitas. Cæcuſque (ſed non illi) ſanatur; quoniam non revocatur ab errore, cui placet error. T.4.D.6.n.1.T.9.D.4.n.13.

VI. *Quis peccavit, hic, aut parentes eius?* Nullus. Iuſtus ſæpe in hoc mundo affligitur, ut exaltetur; & iniquus benedicitur. T.2.E.à n.5.D.2.n.2. Vid. *Tribulatio, Vitium, Deus*, I. quamvis ſemper languores peccatorum ex voluptatibus, ac cruciamina ex criminibus. T.2.E.n.9.D.2.n.15.

VII. Contendunt invidi gloriam obſcurare miraculi, ſed apertá fronte defenditur à cæco nato, ne dignati ulla reperet ingratitudo. *Niſi eſſet hic à Deo, non poterat*

*rat facere quicquam.* Fides eximiè ſervata benefactori, quin tunc cognoviſſet facie. Defendere egregiè meritum in eius conſpectu, cordis planè gratitudo: verùm in eius abſentia, gratitudo ſumma & in amicitia fides magna. T.6.D.4.n.8.Vid. *Veritas, Amicitia.* T. 6. D. 5. à n.1.

VIII. A cæco propugnata veritas, & Ieſus audivit, *quia eiecerunt eum foràs*: perſecutum illicò quæſivit, ut ſciret adiutorem habere, & iuvamen, ubi propter illum patiebatur perſecutionem. Amicum amat, eſtó in amore langueſcat, & obſequijs vincit, quamvis maximè dilexerit. Amat amantem & amore provocat ad amorem. T.6.D.3.n.13.D.4.n.8.

*Feria 6. Dominic. 4. Quadrageſ.*

I. *Erat quidam languens Lazarus.* Ita habetur & qui intimè amicus, & cordi gratus? Adhuc in lectulo, ut gratior fiat, eſt virtuti locus. Sed peccatori ſæpe immittitur infirmitas, ne languens in mortem cadat. Ibi metus inſtat mortis, urget dolor ægritudinis, ut fiat intermiſſio voluptatis. T.12.D.6.n.7.

II. *Lazarus amicus noſter dormit.* Amicitia cœli undique exponitur. Cœli, quia vivit amor poſt mortem; mundi, quia vel in vita miſerabilis deficit. T.1. D 6.

III. *Lazarus mortuus eſt ſed eamus ad eum.* Non quia mortuus, dereliquit; ſed ut amicus ad illum protinùs venit. Amicum nominat, quia amicitia vel in morte non defecerat. Homines frequenter in funere amicum obliviſcuntur. Vident cadaver & tranſeunt. Amorem cum cadavere ſepeliunt. Exequijs ſtant, & fugiunt. Ibid.

IV. *Amicus noſter mortuus eſt, ſed eamus ad eum.* Cóſtet, quod eſſet amicus, & amicitia vera; quoniam inter homines amicitia tantùm commoda, præut ſtat fortuna. T.6.D.5.n.10.

V. *Amicus noſter mortuus eſt.* Quomodò ſi dormit? Peccatorem oſtendit ſopitum veneno criminis, toxico aſpidis; animam in æternam irrevocabilem mortem ſoporantis, priùs ſepultà directione mentis: quin de morſu poſsit dolere; cùm alij in pœnitentiam excitentur dolore. Iacent enim peccatores deplorati, quippe iacent; & vel in morte non ſentientes, nihil timent. Signum ſanè mortis, quòd ita dormiant; cùm præ vulneribus vigilare debebant. T.6.D.6.n.10.

VI. *Dormit, mortuus eſt.* Cauſa mortis, ad vocem Domini in utramque aurem dormire. *Oblitos ſui de ſe admonuit, averſos à ſe revocavit, venientes ad ſe ſuſcepit, pœnitentibus indulſit,* &c. ex Bernard. T.4.E. n. 15.

VII. *Lazare veni foràs.* Infirmitas fuit ad gloriam Dei, eſtó interveniſſet mors. Iacebat mortuus, & vocem vocantis audivit ſurdus: diciturque gloria Dei eiuſmodi revocatio, ac erroris cognitio; quoniam motum habere & revocari ad vitam in criminis ſepulchro, à ſolo Deo. T.4.D.6.à n.1.

VIII. *Statim prodijt, qui fuerat mortuus.* En anima, quæ voce Dei ſurgit à culpa. Lazarus iacebat immobilis. Miraculum eſt, & ſingulare miraculum. Cum Lazaro de ſepulchro divina etiam prodivit miſeratio: miſerationes eius ſuper omnia opera eius. Magnum & ſingulare profectò, eum revocare de peccati ſepulchro; quia iacebat ad criminis pœnitentiam ſine motu. Ibid.

*Dominica 5. Quadrageſ.*

I. *Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi?* Veritas pendet à diſpoſitione audientium. Ideo veritas nuda & velata, clara & obſcura, alba & nigra, exigua & magna. T.6.D.2.n. 5. Etſi lateat, ſemper vincit, quippe illam tempus oſtendit. Ibid.n.14.

II. *Quare non creditis mihi?* Quia veritas odioſa & amara, maximè ſi in audientibus nec eſt amor, nec pudor, nec timor. T.9.D.1. à n. 12. T. 12. D. 5. n. 4.

III. *Quare non creditis mihi?* Lingua cœleſtis eſt, *bonis fomentum, pravis aculeus: ut tumidos retundat, pigros exacuat, deſides ſuccẽdat, refugientibus ſuadeat, aſperis blandiatur, deſperatos conſoletur,* &c. Ex Gregor. Magn. T. 8. D.2.à n.6.

IV. *Quare non creditis mihi?* Non arridet reformatio, cui placet morum corruptio: in eumque perſecutio commovetur, à quo ſtatus perfectio ſolicitatur. Ibid. D.1.à n.4.

V. *Nonne benedicimus nos?* Unde? Imò male? Malus malis Superior, ſi non indulget, ſubditos vivere ſine lege; auditque malè, ſi loquitur de morum reformatione. T.2.D.2.n.2.T.8.D.1.à n.5.

VI. *Benedicimus nos, quia dæmonium habes.* Ad obiecta qui non habet reſponſum, frequenter erumpit in improperium. Horribilis beſtia ſubditus deſperatus; potiſsimè ſi proiectus. T.8.D.6.Vid. *Subditi, Monachus.*

VII. *Dæmonium habes.* Pravi, procaces, perfrictæ frontis, quorum lingua maculatur vel puriſsimus honor: ab illiſque cogitatur ſummus decor, quod inter probos deſignatur pudor. T.8.E.n. 12. D. 2.n. 13.

VIII. *Nonne benedicimus nos?* Pax falſa ex mala cauteriata conſcientia. Nequit pax eſſe inter bonos & malos, dum inter malos numquàm concors eſt aſſenſus. Pax eſt, verùm non concordia, quippequàm intra ipſos contendit anima. Pax bona eſt ſerenitas mentis, ſimplicitas cordis, tranquillitas animi, amoris vinculum & charitatis conſortium. T.6. E. n. 7. Illi verò ſemper furentes, dyſcoli queruli, ſervique diaboli, tanquàm ex inferno egreſsi. Ibid.à n.15. & 33. T. 8. D. 1. à n.11.D.3.n.5.D.6.à n.11. T. 10. D. 2. n. 9.

*Feria 4. Dominic. 5. Quadrageſ.*

I. *Quouſque animam noſtram tollis? Si tu es Chriſtus, dic nobis palàm.* O perfidi! Invitabant in lapſum, dum exhibebant obſequium. Ex plauſu virus: & maior inſidiantis perfidi dolus, ubi amicè aperit pectus T.6.D 5.

II. *Dic nobis palàm.* An in finem? In calumniam, per amicitiam larvatam, & vera loquentis damnum; quia verum ut ſit mendacium ſtat in ſenſu verborum. Unde veritas ni tota, nulla: & quæ diſcrimina, crimina. T.6 D.2.Vid. *Veritas.*

III. *Dic nobis palàm.* Pacem offerunt, ſed falſam, in perfidiam. Pax bona, ſi bona pacis: nequitque eſſe pax inter perduelles, inſidioſè fratres, nomine amici ſed hoſtes: cum amicitiá cogitet pectoris fidem & inveniat in fratre ſupplantationem. T.6.D. 5. T.9.D. 6. n. 14. Vid. *Amicitia; Perfidia.*

IV. *Dic nobis palàm.* Erit virtus ſimul & dolus, nobiſque riſus, verſatilis ſcena, & pulcherrima mendacia; quippe maior perfidia ex maiori confidentia. Ibid. & T. 6. E.n.3. & à n.15.

V. *Dic nobis palàm.* Vafricies doloſo ingenio ut magis cæletur pectoris ſolicitudo, dum habetur ſine pudore pro gloria, quod ab alijs iudicatur ignominia. Ibid.

VI. *Dic nobis palàm.* In ſupplantationem quæ aſtutia perfidis videtur ſcientifica prudentia: quæ veniam nullam meretur, nec ſatis pœnis gravibus punitur. Solvit enim humanæ coniunctionis commercium, mutuæ charitatis vinculum, fraterni affectus neceſsitudinem, ac religioſæ domus tranquillitatem. Ibid à n.2.



VII. *Dic nobis palàm.* In molimina occultæ ſupplantationis, ad quam ingenium & artes ut ſit quæſtus quod pectori virus. *Divites ſunt aliorum iacturis, locupletes calamitatibus, & immortales muneribus.* Ibid.n.11.

VIII. *Dic nobis palàm: quouſque animam noſtram tollis?* Cogitet fraudem qui ita audierit os bilingue hominemque blandientem. Meditanter fucat gratiam, pingit allectricem benevolentiam, colorat illecebris pacem falſam; quippe nutrit falſo pectore perfidiam; lenocinium eſt amoris, fraus blanda, charitas ficta, riſus Sardonicus, duplex animus, conamen offenſæ, foculus vindictæ, hamus ſine cibo, ſerpens in horto. T.6.D. 5. n. 14.

*Feria 6. Dominic. 5. Quadrageſ.*

I. *Collegerunt concilium,* adverſus Chriſti gloriam in calumniam, ut pravorum in dignitate iniurijs rutilaret auctoritas, exerceretur poteſtas, & prævaleret in innocentiam malignitas. T.8.D.6 à n.12.

II. *Hic homo multa ſigna facit.* Livor viſcera fodicat, mentem excæcat, bilemque pectoris irritat. T. 9. D. 4. n.6. Vid. *Invidia, Præſes.* VII.

III. *Quid facimus? Hic homo multa ſigna facit.* Planè phrenetici. Mentis emotæ infernalis furia infamare miracula. Ibid n.5. Dumtaxat phrenetici livore pulſi, poteſtate perciti, dæmoni mancipati poterant ducere in mortem filium inſignem, mirabilem, cuius virtute atque ſapientiæ nil plus, cuius vel in illa die erat decus Iſrael. Ibid.n.7.

IV. *Quid facimus? Hic homo multa ſigna facit.* Ubi merita excedunt, odio atque iniurijs à dignatis compenſantur. T.8 D.4.n.10.

V. *Vos neſcitis quicquam, nec cogitatis.* Hoc dicit conſiliarijs ut titulo Senatus cooperiat faciem furoris. T. 9. D.3.à n.5. Doloſè Senatum ſpecie prudentiæ conſulit, ut conſulat ſibi, potiaturque vindicta concilij ac Senatus auctoritate. Ibid.n.5.

VI. *Nec cogitatis quia expedit vobis ut unus moriatur homo.* Si pravis expedit, nefas non diſplicet. Modò floreant vitia; quid pravis quòd pereant merita. Totum improborum in poteſtate conamen vel in illicita extendi iuriſdictionem. Ibid. Haud reſpiciunt quod licet, ſed quòd lubet: non quod decet, ſed quod placet. Ibid. & T.2.E.n.1.

VII. *Expedit quòd unus moriatur,* &c. Per ſcelera obtinuerunt dignitatum culmina, conſervareque intendunt per ſcelera. T.8.E.n.8.

VIII. *Expedit quòd unus moriatur:* & faciens ſigna? Ratio ſtatus adverſus ſtatum rationis, dum politica molimina legum ac Senatorum corruptela. Ibid.n.5. Igitur ubi viſcera putrida, cauſa ad iram nulla cauſa. T. 12. D. 3.n.12.

IX. Ut poſsit faſtu, indignoque honore vivere pravus; illi videtur congruum quòd moriatur iuſtus. Expedit ut unus moriatur. Infatuati honore nihil aliud intelligunt, niſi quod volunt. T. 9. D. 3. à n. 12. Habent pro gloria auctoritatis deliria. T. 12. D. 3. Præ fulgore dignitatis, erroribus deaurantur errores. T.3. D. 6. n. 17. T.9.D.3.n. 11. Etenim vel in abuſu poteſtatis, potentia impunis effrenis. T.9.D.2.D.4.

*Pro transfixione Virginis.*

I. *Stabat iuxta crucem Ieſu mater eius,* amore, dolore, admiratione. *Amore,* quia mater; *dolore,* quia iuxta crucem filij. Admirabilis amor cum dolore rutilat; quia mater iuxta crucem Ieſu ſtabat. T.1.D.1.à n.2.

II. *Iuxta crucem.* Illa ipſa qua filius pendebat crux externa, erat crux cui mater fixa. Filius patiebatur crucem: mater ex dolore filij crucis dolorem. Utrique una; quippe per utriuſque unum amorem, dolor crucifixi extendebatur ad matrem, à n.3.

III. *Iuxta crucem.* Sine vita vivebat. Ad amuſsim amoris erant pondera cruciaminis. Mors in vita, mori velle; & filio moriente in cruce, dolore non poſſe mori, à n.6. Velle poſſe plorare, & nolle flere, à n. 10.

IV. *Iuxta crucem* ſtabat. Plus doluit, quia plus dilexit: plus dilexit, quia plus cognovit: plus cognovit, eò quòd dolores crucis iuxta crucem ſuſcepit. Cognitio, ex exemplaris imagine: amor, dignitatis crucifixi cognitione: dolor ex utriuſque ſaucio pectore, quibus repleta crucis amaritudine, à n.7.

V. *Iuxta crucem* transfixa anima quo vehementior crucis pœna. Obiicitur ſubiectum doloris & inſtrumentum cruciaminis. Subiectum *anima,* non corpus. Inſtrumentum *gladius.* O ingenium doloris. Dolebat anima, verum ut anima non dolebat. Sentiebat anima vulnus, ſed non ſentiebat ut anima: inſtrumento materiali petitur ſummè; quia patitur à quo per ſe nequit pati: & elevatur dolor, quia inſtrumentum elevatur. T.1.D.6.à n.5.

*Pro Virgine ſola. Vid. infrà.*

*Dominica Palmarum.*

I. *Ecce rex tuus,* &c. Pompa inſignis in obſequium Redemptoris, noſtræque ſignum immortalitatis. Triumphus pro dignitate Regis, maieſtate ovantis, & pro adoratione Numinis. T.5 E.á n.3. Vide *Rami.*

II. *Hoſanna filio David.* Fideles ex corde accipiunt, & accipiendo ſibi in exaltationem conſulunt cognoſcentes ex natura proprium Regem; atque ex gratia Redemptorem. *Naſcimur* (Lactant. 7. cap. 6.) *ut Deum cognoſcamus: cognoſcimus ut colamus: colimus ut capiamus.* T.4.E.n. 16.T.9 E.à n.12.Vid. *Chriſtus,* à I.

III. *Hoſanna.* Unde gloria? Ex amoris ſumma gratia. Flagrat amore & in pugnam procedit mira virtute: equidem vel in virtute ſummum; iterum pro triumpho in certamen procedere, & ſcire infallibiliter mori. T. 6. D.4.à n.8.

IV. *Hoſanna.* Quare? Exivit vincens ut vinceret. Ingreditur triumphans ut naturam humanam glorificaret; dum proximam habebat dulciſsimam ſortem, dum in certamine totum effunderet ſanguinem quo genus humanum pridem ſterile lignum, revixit, germinavit, & refloruit. T.5.D.1.n.11.Vid. *Chriſtus,* à X.

*Feria 5. in Cœna Domini.*

I. *Sciens Ieſus,* &c. *cùm dilexiſſet, dilexit.* Eſt amoris in faſtigium mandatum novum, decretum nova ſcientia, nova ſchola, & nova cathedra: dilexerat ſapiens: ſociavit ſcientiam & amoris flammam: voluntatem ſummam & intelligentiam: ſubtilitatem rationis & incendia charitatis: diligens cùm dilexiſſet; ut corda humana fortiter atque ſuaviter traheret. T.5.D.6.à n.1.

II. *Sciens Ieſus.* Amor eius quia eius ſciens, præſtans, præſens. n. 2. Amor ſummus fulget, quia dilexit cùm dilexiſſet: caret alis, nec eſt cæcus, quamvis nudus. Ibid.

III. *Sciens Ieſus,* &c. In articulo eminet *ſumma charitas, humilitas, & patientia.* Charitas inæſtimabilis, humi-